

Г О В О Р

ПОТПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ РАЈКА НЕШКОВИЋА НА
САХРАНИ ПОСМРТНИХ ОСТАТАКА ВОЈВОДЕ МИЛАНА ОБРЕНОВИЋА У БРУСНИЦИ

22. АПРИЛА 1995. ГОДИНЕ

Поштовани војводи Милане!

Брусница те је славног испратила, а још те славнијег данас дочекује уз почести које се у Србији указују само највећима.

Част је и нама, потомцима твојих рођака, пријатеља и комшија, што те је баш ова земља, којој се сада враћаш, изнедрила. Имамо синове војводи и срећа је да и ми њима, и они сутра својима, могу да говоре баш о таквим прецима: да у причу стане како се син Вишње и Обрена Мартиновића прочуо као мудар и поштен човек, велики устаник и дипломата. Све зарад добра Србије.

Али, нисмо те ни ми обрукали. За Брусничанима не иду лоши гласови. Устајало се и ратовало у ова два века на жалост, још много пута, но срећом увек, само у одбрану и за слободу.

Зато те данас и Мартиновићи и Јаковљевићи, и све друге фамилије чија су имена на тапијама ове земље, дочекују подигнуте главе.

Драги наш Милане, у твојој родној Брусници и овог пролећа миришу узоране њиве и расцветали воћњаци.

Шљива нам прошле године није најбоље родила, али ове ће сигурно. Још увек печемо добру ракију и окупљамо се кад на ражњу замирише печеница. Женимо и удајемо и њишу се, хвала богу, пуне колевке. Ваљало би да их има и више али отиснули смо се на многе стране, највише у град који носи твоје име - град којим се Србија поноси.

Поштовани војводо, знам да су ти кости уморне од дугог чекања да се вратиш у Србију и патње за Стојом и Христофером. Твој Риста је, међутим, умро врло млад оставши у Русији. Ако су и његов гроб чували као што су у Румунији чували твој, ми ћемо га вратити у Брусницу.

Зато сад почивај у миру, крај твоје Стоје ~~и~~ брата Јакова.
и СНАХЕ ВЈРБУЈЕ

Лака ће ти бити брусничка земља, а вечну славу си још за живота заслужио.